

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Ing. M. K.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Rezkovou Dřimalovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2007, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Cad 17/2007 - 22,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Dagmar Rezkové Dřimalové, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 1600 Kč, která je splatná do 60 dnů od doručení tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností shora uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2007, č. X; rozhodnutím žalované byl stěžovateli přiznán tzv. předčasný starobní důchod podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) v částce 5590 Kč.

Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí jako důvody, pro něž rozsudek městského soudu napadá, důvody obsažené v § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Konkrétně stěžovatel uvedl, že nezpochybňuje skutečnosti uváděné žalovanou, ani nezpochybňuje její výpočet starobního důchodu, avšak má za to, že příslušná ustanovení zákona o důchodovém pojištění, která byla v jeho případě aplikována (poukazuje na ustanovení § 16 odst. 4 a § 18 odst. 4) mají diskriminační charakter. Z tohoto důvodu již v řízení o žalobě navrhl, aby soud řízení přerušil a věc předložil podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky Ústavnímu soudu k rozhodnutí, zda zmíněná ustanovení zákona o důchodové pojištění mají diskriminační charakter, či nikoliv. Stěžovatel poukazuje na to, že pokud by Ústavní soud shledal diskriminační charakter uvedených ustanovení zákona o důchodovém pojištění, je evidentní, že rozhodnutí žalované by muselo být zrušeno. Jestliže městský soud k jeho návrhu věc Ústavnímu soudu nepředložil, zatížil tím podle jeho názoru řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud, předtím, než mohl zkoumat kasační stížnost meritorně, musel se, v souladu s pokynem § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 60 a § 120 s. ř. s. zabývat existencí podmínek řízení. Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud

zjistil, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl stěžovateli doručen dne 2. 1. 2008, stěžovatel podal kasační stížnost dne 24. 1. 2008.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost **nepodal včas** (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Napadený rozsudek Městského soudu v Praze přitom obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, **který určil počátek lhůty**. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli zastoupenému zástupcem, jehož si zvolil, doručen ve středu dne 2. 1. 2008. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy počala běžet ve čtvrtek dne 3. 1. 2008 a skončila **ve středu** dne 16. 1. 2008. Stěžovatel tedy kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti. Pouze nad rámec věci zmiňuje, že se typově obdobnými námitkami, jako uplatnil i stěžovatel, obšírně zabýval ve svém rozsudku ze dne 24. 10. 2007, č. j. 6 Ads 22/2006 - 73 (dostupný na www.nssoud.cz), přičemž diskriminačnímu charakteru zmiňovaných ustanovení zákona o důchodovém pojištění nepřisvědčil.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Stěžovateli byla usnesením Městského soudu v Praze č. j. 3 Cad 17/2007 - 34 ze dne 23. 4. 2008 ustanovena zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Dagmar Rezková Dřímálová. Té Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 8 s. ř. s. přiznal odměnu za zastupování za dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, spolu s režijním paušálem podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky v celkové výši 1600 Kč. K výplatě odměny stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu